

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/178/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117234924
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:6117234924.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., Michalská 18, Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpeného: HMG LEGAL, s.r.o. so sídlom Štefanovičova 12, Bratislava, IČO: 35 885 459, p r o t i žalovaným: 1/. Q. Q., K.. XX.X.XXXX U. X/ X. Q., K.. XX.X.XXXX, R. O. Z. K. I., Š. XXX/XX, obaja zastúpení advokátom: JUDr. Matúš Hrib, Na hradbách 5, Bardejov, IČO: 42 246 237, o zaplatenie 33.906,45 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a voči obidvom žalovaným.

II. Žalovaný 1. a žalovaný 2. m a j ú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O výške tohto nároku r o z h o d n e súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica v tzv. upomínacom konaní dňa 27.9.2017 si žalobca voči žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy 33.906,45 € s 8,05%-tným ročným úrokom z omeškania zo sumy 31.599,71 € od 10.9.2015 do zaplatenia.

2. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 17.2.2010 Zmluvou o povolenom prečerpaní bežného účtu/ Zmluvou o kontokorentnom úvere (označenom ako Oznámenie) boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania účtu, resp. kontokorentného úveru, a to až do výšky úverového limitu 30.000,- €. Nakoľko žalovaní poskytnutý úver nesplácali a boli v omeškaní s vrátením viac než 2 splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, listom - Oznámenie o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 31.10.2014. Na základe Oznámenia a Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu bola so žalovaným dohodnutá premenlivá/vyhlasovacia úroková sadzba. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje v zákonnej výške 8,05% p.a. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie je istina, so zaplatením ktorej je klient v omeškaní, úročená úrokom z úveru a úrokom z omeškania. Úroky z úveru a poplatky sú úročené len úrokom z omeškania. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého žalobcom ku dňu 31.10.2016, t.j. ku dňu zosplatnenia, bol celkový zostatok v sume 33.480,64 €. Pozostáva z istiny vo výške 30.000,- €, riadneho úroku v zmysle zmluvy vo výške 3.354,71 €, úrokov z omeškania vo výške 80,90 € a poplatkov vo výške 45,- €. Nezaplatená istina vo výške 30.000,- € predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého boli žalovaní oprávnení na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní študentského účtu/Zmluvy o kontokorentnom úvere, označenej ako „Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania“, a to až do výšky úverového limitu 30.000,- €. Priebeh jeho čerpania vyplýva z podrobnej špecifikácie pohľadávky, ktorá tvorí prílohu návrhu a bola vypracovaná ku dňu 31.10.2014. Úroky z omeškania vo výške 80,93 € boli počítané z nedoplatkov na splátkach, ktoré boli splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca. Prvýkrát sa žalovaní dostali do omeškania už s platením riadnych úrokov, splatných v mesiaci jún 2010, za čo im boli účtované úroky z omeškania vo výške

0,09 EUR. Nezaplatené poplatky vo výške 45,- EUR pozostávajú z 10,00 € za upomienku a 35,00 € za poslednú výzvu. Jednalo sa o úver formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov, tzv. revolvingový úver, žalovaní mohli ľubovoľne a opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky schváleného úverového rámca a kedykoľvek mohli splatiť celú vyčerpanú sumu alebo jej časť. Zo splatenej časti úveru mohli opäť ľubovoľne čerpať úver. Úrok z úveru bol splatný posledný deň v mesiaci. Pokiaľ na bežnom účte nebol ponechaný dostatok finančných prostriedkov na riadne úroky, z omeškanej sumy bol účtovaný úrok z omeškania. V prípade tohto typu úveru ide teda o dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, pri ktorom nie je možné určiť už pri jeho zriadení jeho konečnú splatnosť vyjadrenú vo forme presne stanoveného dňa. Taktiež nie je možné predpokladať pri zriadení účtu spôsob správania sa dlžníka, a to najmä koľko a ako často dôjde k čerpaniu úveru, čím by bolo teda možné jednoznačne určiť splátky čerpaného úveru, a to najmä ich výšku a ich počet. Po zosplatnení úveru vykonali žalovaní úhrady, ktoré boli započítané na istinu dlžnej pohľadávky, a to 4x 300,- € a raz 600,- € v roku 2015.

3. Právne žalobca odôvodnil nárok § 497, 502 ods. 1, 504, 369 ods. 1, 503 ods. 3 druhá veta Obchodného zákonníka.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaných zaplatiť sumu 33.906,45 € s prísl. .

5. Voči tomuto platobnému rozkazu podali žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu odpor, ktorým namietli predovšetkým absolútnu neplatnosť právneho úkonu žalobcu v podobe vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru zo dňa 24.6.2016 z dôvodu neurčitosti a nejasnosti tohto právneho úkonu. Žalobca neuvádza zákonný či zmluvný dôvod pre vyhlásenie predčasnej splatnosti, nekonkretizuje ani dobu omeškania či výšku jednotlivých zameškaných splátok. Na podporu uvedených tvrdení poukázali na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 18.5.2015, č.k. 9C/169/2015. Ďalej uviedli, že toto vyhlásenie bolo doručené len žalovanej v 1/ rade, a teda nie aj žalovanému v 2/ rade. Nakoľko ide o adresný právny úkon, nepostačuje len doručenie jednému z dlžníkov, nakoľko v takom prípade by boli nastali účinky predčasnej splatnosti len vo vzťahu k jednému z dlžníkov, čo vzhľadom na povahu právneho vzťahu neumožňuje žalovať predmetný nárok. Majú za to, že výkon práva žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko ten doslova natiahol dobu od omeškania k vyhláseniu predčasnej splatnosti, až po podanie žaloby, čím si takto navýšil príslušenstvo pohľadávky. Uvedené potvrdzuje aj špekulatívne správanie žalobcu, ktorý v predžalobnej výzve právneho zástupcu zo dňa 22.6.2017 požadoval 55.308,28 €, avšak v žalobe už neuplatňuje úroky z doby po zosplatnení vo výške cca 15.000,- €, čo je polovica úveru. Navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a nariadil vo veci pojednávanie.

6. K podanému odporu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že trvá na tom, že úver bol vyhlásený za splatný dňa 31.10.2014 pri splnení podmienok vyžadovaných zákonom, a to § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na ktoré právne normy poukázal. Ďalej poukázal na článok VII. bod 1 a bod 2 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu. K zosplatneniu úveru došlo až po vyzvaní žalovaného na úhradu vzniknutého dlhu a po splnení tak zákonných ako aj zmluvných podmienok. K rozhodnutiu Okresného súdu Prešov sp.zn. 9C/169/2013, na ktoré v odpore poukázali žalovaní uviedol, že Okresný súd Prešov v tomto rozhodnutí konštatoval, že možnosť predčasného mimoriadnej splatnosti úveru možno v rámci úverového vzťahu, ktorého zmluvnou stranou je spotrebiteľ, dojednať iba pri omeškaní so splácaním splátok, na ktoré je plnenie rozdelené. Z predložených dôkazov je zrejmé, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo presne z uvedeného dôvodu a nie zo žiadneho z dôvodov, pre ktoré Okresný súd Prešov v tomto rozsudku posúdil vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za neplatné. Žalobca pristúpil k zosplatneniu úveru v súlade so zákonom. Nesúhlasí ani s tým, že oznámenie o predčasnej splatnosti úveru bolo doručené len žalovanej v I. rade. Žalovaný v 2. rade si toto oznámenie prevzal 29.7.2016. K otázke zachovania dobrých mravov uvádza, že žalobným návrhom si neuplatňuje riadne úroky po zosplatnení úveru, ale len svoj oprávnený nárok.

7. Následne bol spis postúpený z Okresného súdu Banská Bystrica konajúcemu súdu prvej inštancie.

8. Konajúci súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom oboznámil obsah žaloby, vyjadrení sporových strán, a vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej I., žalovaného 2. a listinné dôkazy. Na pojednávaní žalobca rovnako ako aj žalovaný zotrvali na svojich doterajších tvrdeniach a vyjadreniach.

9. Pri výsluchu žalovaná v I. rade uviedla: „ My sme tento úver zobrali spoločne s manželom. Ja som to síce brala na seba. Ja som v období keď sme brali tento úver bola spolumajiteľkou vo firme Automont J.M. s.r.o. a tento úver sme brali za účelom rozšírenia podnikateľskej činnosti. Rozširovali sme autosalón na značku Volkswagen auto salón. Tieto prostriedky boli zbrané na túto výstavbu a boli aj na tento účel použité. Asi po 3 rokoch som začala úver splácať po 385,- eur, ale keď došlo k dražbe nášho majetku v konkurznom konaní, tým pádom firma skončila. Ja som išla na úrad práce, potom do predčasného dôchodku a už som nemala financie na splatenie tohto úveru. Financie už potom na to neboli. Oznámenia chodili aj mne aj manželovi, ale už neviem, že či naraz alebo nie. „

10. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, kto, resp. akým spôsobom tento úver splácal od počiatku, nakoľko žalovaná uviedla, že ho začala splácať až po 3 rokoch, žalovaná uviedla: „Asi 3 až 4 roky som platila po dohode s bankou tých 385,- eur mesačne platila som to asi 3 až 4 roky, čiže spolu som splatila okolo 27.000,- eur dlžnej čiastky, niekedy v roku 2015 sa nám ozval ešte exekútor, s ním som ešte dohodla nejaké splátky a to v tejto veci, resp. to mohla byť nejaká spoločnosť, ktorá vymáhala peniaze a tu som uhradila 4 krát po 300,- eur a raz 600,- eur. Potom už exekútori z toho konania od JUDr. Novikmeca - konkurzného správcu začali sťahovať z dôchodkov mne aj manželovi exekučné poplatky.“

11. Žalovaný 2. vo veci uviedol, že: „Ja si presne okolnosti a podmienky prevzatia tohto úveru nepamätám, robila to manželka, neviem sa presne vyjadriť k tomu, koľko bolo z toho splatených. Je to doba, mal som dve firmy a som rád že žijem za tých okolností, čo sa stalo.“ Na otázku súdu, či mu bola oznamovaná predčasná splatnosť tohto úveru zo strany banky naraz rovnako s jeho manželkou alebo v rovnakom období, alebo v inom období žalovaný 2. uvádza: „Manželka preberá poštu, keď to dostala ona tuším som to dostal aj ja, takže asi áno ale presne sa k tomu vyjadriť neviem.“

12. Zároveň na pojednávaní právny zástupca žalovaných vzniesol námietku premlčania voči celému uplatnenému nároku.

13. Na pojednávaní súd vykonal nasledovné listinné dôkazy: Zmluva o bežnom účte a balíku produktov a služieb Č. A. V. O. Č. Q. Ú. Q. Q. zo 17.08.2005, Podmienky vedenia bežného účtu, Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č.003518190E zo dňa 17.02.2010, Posledná výzva na úhradu pohľadávky adresovaná Q. Q. zo dňa 02.09.2014 s pripojenou doručenkou a prevzatí 18.09.2014, Oznámenie o zosplatnení úveru z 01.11.2014 adresované Q. Q. s doručenkou prevzatia 25.11.2014, Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru z 24.06.2016 adresované X.K. Q. č.14 rub s doručenkou o doručení 29.07.2016, Špecifikácia pohľadávky Č., Všeobecné obchodné podmienky banky, Sadzobník pre FO vydaný Č. R. O. U..W., Súpis obrátov na účte s názvom Q. Q. z 11.09.2017 čiastočne dvojazyčný anglicko-český, Predžalobná výzva z 22.06.2017 adresovaná X. Q. spoločnosťou HMG LEGAL, Predžalobná výzva z 22.06.2017 rovnakej spoločnosti adresovaná Q. Q., Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, Výpis z obchodného registra Č. R. O. U..W., Nečitateľnou veľkosťou písma doložený listinný dôkaz, z neho čitateľné jedine Fin stat, konkurzy a reštrukturalizácie denne aktualizovaný zoznam a vyhľadávanie, Odpoveď na lustráciu v databáze súdov datovaná 29.09.2017.

14. Súd vyhodnotil vykonané dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci na pojednávaní ako aj vo svojich písomných vyjadreniach a zistil skutkový stav identický ako ho popísal žalobca v podanej žalobe. Pokiaľ však ide o oznámenie o zosplatnení úveru z 1.11.2014, toto si žalovaná v I. rade prevzala dňa 25.11.2014. Listom zo dňa 24.6.2016 označeným rovnako „oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru“ banka oznámila žalovanému v 2. rade spätne, že Č. vyhlásila celý úver už dňom 31.10.2014 za splatný. Zároveň ho vyzvala na bezodkladné zaplatenie celého dlhu, ktorý dňa 23.6.2016 mal predstavovať sumu 45.803,99 eur s prísl. Tento dokument si žalovaný prevzal dňa 29.7.2016.

15. Na zistený skutkový stav súd aplikoval nasledovné právne normy, ktoré zároveň súd:

16. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými by mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách, sú neplatné.

19. V zmysle § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. V zmysle § 53 ods. 9 Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

21. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

23. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

24. Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (3) Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

25. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

26. Podľa § 255 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), 255 Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

27. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa čl. IV. „Povolené prečerpanie“ Zmluvy o bežnom účte a balíku produktov uzavretej medzi žalobcom a žalovaným 17.8.2005 sa Č. zaviazala na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania k účtu. V prípade splnenia stanovených podmienok Č. na poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzatvorí Č. s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu.

29. Podľa čl. VI. „Všeobecné a záverečné ustanovenia“ ods. 1: Č. a majiteľ účtu môžu túto zmluvu kedykoľvek písomne vypovedať. V prípade výpovede majiteľa účtu je výpovedná lehota 45 dní a začína plynúť dňom doručenia výpovede Č.; ... Výpovedná lehota zo strany Č. je jeden mesiac a začína plynúť prvý deň kalendárneho mesiaca, nasledujúceho po doručení výpovede.

30. Podľa Podmienok vedenia bežného účtu - bod 14: V prípade vypovedania Zmluvy je majiteľ účtu povinný do konca výpovednej lehoty vyrovnať prípadný debetný zostatok účtu, vrátane záväzkov vyplývajúcich z povoleného prečerpania účtu.

31. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu - článok VI. „Záväzky klienta“: Klient je počas celej doby trvania Zmluvy až do úplného splnenia všetkých záväzkov z nej vyplývajúcich, povinný

d) Zabezpečiť na bežnom účte, ku ktorému je povolené prečerpanie poskytnuté, mesačný obrat vo výške minimálne 50 % Úverového limitu;

e) splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej jedenkrát v období 12-tich po sebe nasledujúcich mesiacov, najneskôr však do 12 mesiacov po poslednom splatení; túto povinnosť považuje Banka za splnenú, pokiaľ je celá vyčerpaná čiastka úveru splatená ku koncu ktoréhokoľvek kalendárneho dňa v tomto období;

32. Podľa článku VII. týchto Obchodných podmienok: „Oprávnenia banky“, Ods. 1. Banka je oprávnená urobiť jedno alebo viac opatrení uvedených v ods. 2) tohto článku, ak nastane skutočnosť, ktorá znamená alebo vyvolá podstatnú zmenu podmienok, podľa ktorých bolo poskytnuté povolené prečerpanie, a ktorá môže podľa posúdenia Banky ohroziť včasné a úplné splnenie záväzkov Klienta, najmä pokiaľ:

a) Klient bude v omeškaní so splatením akejkoľvek peňažnej čiastky voči Banke, prípadne inému subjektu, ktorý mu poskytol úver;

b) Klient bude v omeškaní s úhradou svojich záväzkov voči subjektom uvedeným v článku V, ods. 2);

c) bude porušený ktorýkoľvek zo záväzkov Klienta, ku ktorým sa zmluvne zaviazal voči Banke;

d) Klient uviedol do žiadosti nepresné alebo nepravdivé skutočnosti.

Podľa Ods. 2. Čl. VII. týchto Obchodných podmienok: Banka je oprávnená kedykoľvek potom, ako nastane čo i len jedna zo skutočností podľa ods. 1) tohto článku, oznámením odoslaným Klientovi:

a) Vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení Banky;

b) obmedziť alebo zataviť čerpanie úveru;

c) uskutočniť blokáciu všetkých jeho účtov vedených v Banke (najmä neuskutočňovať príkazy Klienta a nevyplácať hotovosť) ešte pred konečným termínom splatnosti záväzkov Klienta, ktorých splatenie je ohrozené a úhrady, ktoré prišli na účet, použiť na splatenie týchto jeho záväzkov;

d) realizovať zabezpečenie poskytnuté Klientom alebo tretími osobami.

33. Podľa článku VIII. „Záverečné ustanovenia“ ods. 1. týchto Obchodných podmienok Banka a Klient sú oprávnení Zmluvu písomne vypovedať bez uvedenia dôvodu. Výpovedná lehota je jeden mesiac a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia výpovede druhej zmluvnej strane. Prvým dňom výpovednej lehoty Banka zastaví možnosť čerpania úveru.

34. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva,

že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

35. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

36. Zmluvný vzťah, z ktorého žalobca uplatňuje nárok v súdnom spore je spotrebiteľskou zmluvou.

37. Súd sa v prvom rade zaoberal platnosťou Oznámenia o zosplatnení úveru z 1.11.2014 adresovaným žalovanej v I. rade a Oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru adresovaného žalovanému 2. z 22.6.2016 a konštatuje, že obe tieto oznámenia sú neplatné z nasledovných dôvodov:

38. Pre rozpor s § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti právneho úkonu: V okamžitej splatnosti alebo v Oznámení o zosplatnení úveru adresovaného žalovanej I. z 1.11.2014 Banka oznamuje žalovanej I. že mala byť už niekoľkokrát písomne vyzvaná, aby bez meškania zaplatila jej splatný záväzok vyplývajúci zo zmluvy č. 003518190R zo dňa 17.2.2010 k Povolnému prečerpaniu uzavreté s Č.. Vzhľadom na skutočnosť, že je aj naďalej v omeškaní s plnením záväzkov z vyššie uvedenej Zmluvy, oznamujú jej, že Č. vyhlásila celú svoju pohľadávku z veru dňom 31.10.2014 za splatnú. Banka tu však nikde presne nekonkretizuje, o aký záväzok by malo ísť, t.j. z akých zmluvných ustanovení vyplývajúci, v akej výške a kedy splatný. Zároveň nedefinuje ani na základe akých zmluvných dojednaní alebo ustanovení právnych noriem so svojou klientkou malo dôjsť k okamžitému zosplatneniu celého zostatku úveru. To isté je možné konštatovať aj o oznámení o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru datovanému dňa 24.6.2016 doručenému žalovanému 2. Tu popri neurčitom a nezrozumiteľnom obsahu tohto právneho úkonu a rovnako nejednoznačnosti, na základe akého zmluvného ustanovenia, resp. právnej normy, malo dôjsť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, dokonca Banka žalovanému 2. oznamuje, že spätne dňom 31.10.2014 vyhlásila úver za splatný, čo je neprípustné.

39. Pre rozpor s § 565 Občianskeho zákonníka: § 565 Občianskeho zákonníka konštatuje, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Z Oznámenia o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti Rek. č. 003518190R zo dňa 17.2.2010 ale vyplýva, že žalovaným bolo povolené čerpať prostriedky do výšky úverového limitu 30.000,- eur pri úrokovej sadzbe 16,9 % ročne, ale žiadne splátky s nimi dohodnuté neboli. Z logiky zmluvného úverového vzťahu to aj vyplýva, nakoľko ide o úver formou povoleného prečerpania (nazývaný aj ako tzv. revolvingový alebo kontokorentný úver). Z obsahu tohto bankového produktu vyplýva, že jeho čerpanie klientom banky nie je založené na splátkovom systéme ale na forme povoleného prečerpania prostriedkov z bežného účtu, kde sa predpokladá, že klient banky bude finančné prostriedky na tento bežný účet aj pravidelne vkladať a tým sa toto povolené prečerpanie bude postupne splácať. Konštatuje to i žalobca v samotnej podanej žalobe, kde uvádza: „...Žalovaní mohli ľubovoľne a opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky schváleného úverového rámca a kedykoľvek mohli splatiť celú vyčerpanú sumu alebo jej časť. Zo splatenej časti úveru mohli opäť ľubovoľne čerpať úver...V prípade tohto typu úveru ide teda o dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, pri ktorom nie je možné určiť už pri jeho zriadení jeho konečnú splatnosť vyjadrenú vo forme presne stanoveného dňa. Taktiež nie je možné predpokladať pri zriadení účtu spôsob správania sa dlžníka, a to najmä koľko a ako často dôjde k čerpaniu úveru, čím by bolo teda možné jednoznačne určiť splátky čerpaného úveru, a to najmä ich výšku a počet.“ Z vyššie citovaných ustanovení Zmluvy o zriadení bežného účtu, Zmluvy (Oznámení) o povolenom prečerpaní, ale najmä z Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu - článku VII, ods. 2 písm. a) týchto Obchodných podmienok vyplýva, že banka

si v týchto Obchodných podmienkach dohodla so žalovanými možnosť okamžitého zosplatnenia úveru, (tzv. defaultu) ale na základe iných právnych skutočností ako je omeškanie dlžníka s platením niektorej splátky. Súd konštatuje, že ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je kogentným ustanovením, od ktorého nie je možné dohodou zmluvných strán sa odkloniť. Preto je toto zmluvné dojednanie v článku VII. ods. 2 týchto Obchodných podmienok neplatné a na základe tohto neplatného zmluvného dojednania sú neplatné aj právne úkony adresované žalovanej I. zo dňa 1.11.2014 a žalovanému 2. zo dňa 24.6.2016, ktorých obsahom je práve toto okamžité zosplatnenie úveru (tzv. default).

40. Na margo súd uvádza, že aj ak by ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka bolo dispozitívnou právnou normou, to znamená takou, od ktorej by bolo možné sa dohodou zmluvných strán sa odkloniť, v tomto prípade by bolo tak či tak neplatné pre rozpor s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Išlo by totiž o dojednanie, ktoré by v spotrebiteľskom právnom vzťahu výrazne znevýhodnilo spotrebiteľa na úkor dodávateľa finančnej služby. V týchto intenciách súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie Rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn. 9C/169/2013 zo dňa 18.5.2015 - str. 10 tohto rozsudku, od ktorého nevidí dôvod sa odkloniť.

41. Súd tak prejudiciálne konštatuje, že právny úkon, ktorým malo dôjsť k zosplatneniu úveru ku dňu 31.10.2014, ako to bolo oznámené listom z 1.11.2014 žalovanej 1. a listom z 24.6.2016 žalovanému 2. je absolútne neplatný.

42. Pokiaľ ide o ukončenie úverového zmluvného vzťahu, jediný spôsob, ktorý bol dohodnutý medzi zmluvnými stranami bola výpoveď. (článok VI. ods. 1 Zmluvy o bežnom účte, bod 14 Podmienok vedenia bežného účtu, ktorý upravuje následky výpovede vrátane povinnosti dlžníkov vyrovnáť záväzky vyplývajúce z povoleného prečerpania účtu; článok VIII. ods. 1 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu). Doposiaľ výpoveďou ani jedna zo zmluvných strán tieto zmluvy neukončila, resp. žiadna o takomto úkone do konania nepredložila a nenavrhol dôkazy. Možno tak konštatovať, že de iure Zmluva o vedení bežného účtu ako aj o povolenom prečerpaní na ňom je naďalej platná a účinná.

43. Súd sa preto s poukazom na túto skutočnosť zaoberal otázkou, či došlo k zosplatneniu celého žalobcom uplatneného nároku, alebo aspoň jeho časti iným spôsobom, a ak áno, tak kedy. A tu možno konštatovať, že nakoľko čas plnenia dlhu z povoleného prečerpania nebol dohodnutý ani ustanovený právnym predpisom, ani určený v rozhodnutí, dlžníci boli povinní plniť dlh prvého dňa potom, čo ich o plnenie veriteľ požiadal v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka. Ako vyplýva z Výzvy na úhradu pohľadávky, táto je datovaná dátumom 2.9.2014 (čl. 12 súdneho spisu) a je v nej konštatované, že ide poslednú výzvu na úhradu pohľadávky. V tejto výzve je konštatované, že napriek predchádzajúcim písomným výzvam dlh nebol uhradený a je tu vyčíslený k 1.9.2014. Túto výzvu si žalovaná I. prevzala dňa 18.9.2014. Zo špecifikácie pohľadávky predloženej žalobcom vyplýva, že naposledy malo dôjsť k čerpaniu tohto kontokorentného účtu zo strany žalovaných v mesiaci apríl 2014 v sume 5,27 eur. Citovanú Poslednú výzvu na úhradu pohľadávky si žalovaná I. prevzala 18.9.2014, preto v súlade s § 563 Občianskeho zákonníka mal byť dlh zaplatený 19.9.2014. Žaloba na súde bola podaná dňa 27.9.2017 a teda po uplynutí všeobecnej 3 ročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Na pojednávaní právny zástupca žalovaných vzniesol námietku premlčania voči celému žalobcom uplatnenému nároku voči oboj žalovaným.

44. Z dôvodu podanej námietky premlčania voči premlčanému nároku súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

45. V konaní boli plne úspešní žalovaní, preto im súd podľa § 255 ods. 1 CSP priznal plnú náhradu trov konania. O výške tohto nároku rozhodne podľa § 262 súd prvej inštancie samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli

uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

Žalovaní 1. a 2. sa po vyhlásení rozsudku dňa 15.8.2018 vzdali práva na odvolanie, na základe čoho im právo na odvolanie zaniklo.